

TOPCON RE SUPER

En af de nyheder, som virkelig skabte interesse på årets store fotoudstilling i KØln, var Topcon's RE Super model, der som det første kamera i verden er i stand til at måle lyset gennem systemet af linser, filtre, blænder og mellemringe og dermed viser en automatic med fuldstændig korrekt eksponering.

Topcon RE Super ventes først her til landet senere på efteråret, men Foto-Magasinet har skaffet et eksemplar – fabrikkens kamera nr. 17 – af den første serie, der blev fremstillet som prototyper. Den danske importør, MOLA, Brøndbyøster, erhvervede dette eksemplar fra en af Topcons fotografer, der på sin rejse verden rundt passerede København.

Vi har nu overladt kameraet til gennemprøvning af Billed-Bladets pressefotograf Vagn Hansen og her har De hans vurdering:

Tekniske data:

Enøjet spejlreflekskamera med udskiftelige objektiver i bajonetfatning.

Negativformat: 24x36 mm.

Højfølsom CdS-lysmåler indbygget på bagsiden af spejlet måler lyset gennem objektiv, filtre, mellemringe o. s. v.

Afstandsindstilling på matskive med fresnellinse, snitbilledmåler. Pentaprisme-søger.

Automatisk springblænder og spring-back spejl.

Spaltelukker 1-1000 sek. + B - tilslutning for elektromotor.

Indbygget trinløs selvudløser.

Pris med normaloptik RE Auto Topcor 58 mm f: 1,8 ca. 2500,- kr.

Tilbehør:

8 objektiver med brændvidder 35-300 mm.

Batteridrevet elektromotor til fortløbende filmtransport og eksponering.

Specialmagasin til filmstrimmel med 250 optagelser.

Topcon RE Super set frontalt og fra bunden. En meget kantet, men elegant formgivning. Eksponeringsknappen sidder på kameraets forside til venstre og derunder ses selvudløseren. De to store skrue i bunden rummer henholdsvis batteri til lysmåler og tilslutning for elektromotor.

Fotografer over hele verden har drømt om det: En lysmåler, der nøjagtigt måler det lys, som trænger ind til filmen i kameraet. En lysmåler, som ikke lader sig vildlede af lyse eller mørke partier udenfor billedfeltet, men kun registrerer det lys, feltet strækker over.

Den lysmåler er kommet nu. I det nye Topcon RE Super, det første småbilledkamera på markedet med lysmåler indbygget bag objektivet.

Systemet er ganske simpelt genialt, og ikke mindst foto-

grafer, der ofte arbejder med teleobjektiver, vil give mig ret. Med teleobjektivet har det som oftest været umuligt at måle lyset nøjagtigt, hvis man ikke gik helt hen til objektet med sin lysmåler.

Lysmålere spreder temmelig meget, hvorfor de måler en mængde lys, som slet ikke kommer med på billedet og derfor giver et forkert resultat. For nogle år siden fandt man dog frem til en lysmåler, der kun målte i en vinkel på 30 grader. Den gav således et mere korrekt resultat, men helt nøjagtigt var det dog ikke.

Det bedste ville være en måler, som nøjagtigt registrerede lyset, der ramte filmen, uden hensyn til, hvilken optik eller hvilket filter, der sad på apparatet.

Og nu er den kommet.

Når objektivet tages af kan man se netværket af ridser i spejlets belægning, hvorigennem lyset måles (de runde ringe er matskivens fresnellinse og snitbilledmåler, der spejler). Tappene i objektivfatningen regulerer lysmåler og springblænder for blænderindstilling.

FOTO-MAGASINET stak mig et apparat i hånden, Topcon RE Super, og det var en fornøjelse at se de negativer, jeg fik ud af det.

Når lyset går ind gennem objektivet i det ny Topcon RE Super, rammer det et netværk af 0,05 millimeter smalle ridser i spejlet, hvorved noget lys går videre til lysmåleren, der er placeret bag spejlglasset. Netværket dækker hele spejlfladen, men alligevel sluger det kun syv procent af lyset i søgerbilledet. De syv procent har faktisk ingen indflydelse på klarheden i søgeren.

Et særligt plus ved belysningsmåleren i dette kamera er, at den virker selv i det svageste lys. Den er forsynet med 2 koblede cadmium-sulphid-modstande, hvortil strømmen automatisk afbrydes, når der ikke er film i kameraet. Derved risikerer man ikke, at det indbyggede kviksølv-batteri er opbrugt, selv om kameraet ikke har været i brug i lang tid. Denne sikkerhed er dog forpasset, hvis man lader filmen sidde i kameraet.

Faktisk er hele systemet ganske simpelt. Lysmåleren er koblet sammen med lukkerhastigheden og blænderen. Når man har indstillet lukkeren til den hastighed, man ønsker, drejer man blot på blænderingen, indtil nålen, der ses under søgerfeltet, står i midten. Så er man klar til eksponering – og til den rette eksponering.

Lukkeren arbejder behageligt blødt, og som pressefotograf har man (i kirker f. eks.) ofte brug for et »lydløst« kamera, hvad spejlrefleks-apparaterne sjældent er. Jeg synes, at Topcon RE Super ligger blandt de mest lydløse af sin art, som jeg til dato har anvendt.

En ting, der generede mig under prøvefotograferingen med det ny kamera var filmoptrækket. Det skal trækkes så langt rundt, at det alt for let kommer i karambulage med bæremmen. Man må kunne afkorte denne halvautomatiske lukker-spænding. Til gengæld var jeg glad for den rillede ring af gummi, hvormed man indstiller afstanden på objektivet. Den gør indstillingen legende

let, og samtidig forhindrer den, at man tager fejl af den og blænderingen.

Det er behageligt, at bagstykket er hængslet på den ene side. Det er rart, når man skal skifte film i en hast, hvor man oftest skal bruge begge hænder. Jeg har set fotografer anbringe et løst bagdæksel i munden, medens de skiftede film. Selv har jeg ofte puttet det i lommen, og det var utroligt, hvor meget tobaksmuld, det kunne tage med op.

Bagdækslet kan imidlertid også med et ekstra greb tages helt af, så der kan påsættes specialmagasin til 250 optagelser, beregnet til serieoptagelser med motortræk.

Topcon leveres med en serie af objektiver. Jeg havde lejlighed til at prøve normaloptikken på 58 millimeter f: 1,8, 100 millimeter f: 2,8 og 300 millimeter f: 5,6. Samtlige objektiver gav yderst skarpe negativer selv med fuld åbning. For de to førstnævnte vedkommende var de meget nemme at indstille i den dejligt klare søger, men ved 300 millimeteren manglede den øverste del af søgerbilledet. Denne gene forekommer hyppigt ved enøjede spejlrefleks-kameraer på grund af brændvidden og den relativt lille åbning som f: 5,6 er.

Til forskel fra de to andre objektiver, er der ikke automatisk springblænder på 300 millimeter objektivet. Ved den manuelle nedblænding breder det mørke felt sig endnu mere, og da søgerbilledet, trods dets oprindelige klarhed, bliver betydeligt mørkere, virker det generende. Den dag, Topcon konstruerer en 300 millimeter med automatisk springblænder har man et teleobjektiv af klasse.

Jeg brugte udelukkende den indbyggede belysningsmåler under mine prøveoptagelser med apparatet. Jeg gjorde det med de tre objektiver, der var til min rådighed, og hvert eneste negativ stod »lige i øjet«.

Med 300 millimeteren stod jeg på en sølbeskinnet gade. Objektivet var rettet mod en person langt væk. Han stod i skygge. Målernålen svingede straks, jeg drejede på blænder-

ringen, nålen sad i centrum. Og så skød jeg.

Negativet stod klart, rent, skarpt og dejligt eksponeret, skønt selve »fotograferingen« skete i løbet af få sekunder. Der var ikke tale om gætteværk. Heller ikke om det umulige, at løbe ned til manden, sætte belysningsmåleren op foran ham og løbe tilbage igen og skyde.

Uden at ville spå om fremtiden tror jeg, at belysningsmåleren er født nu.

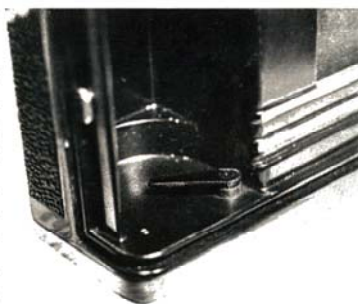
Vagn Hansen

Prismesøgeren kan let erstattes med skaktsøger.

Tilbagespolingsknappen har håndsving og glider selv op, når den drejes.

En lille arm, hvor kassetten ind sættes, sørger for, at der kun bruges strøm til lysmåleren, når der er film i kameraet.

På denne gennemskårne model af Topcon RE Super ser man lysmåler-cellerne geniale placering bag på spejlet og får i det hele taget et indtryk af, hvor kompliceret et så moderne kamera er konstrueret.

